

[Justitsministeren]

fængselspladser. Jeg kan således nævne, at i den sidste halvdel af 1970'erne skete der en meget kraftig stigning i kriminaliteten og ikke mindst i de grove forbrydelser som f.eks. narkoforbrydelser og røveri, der jo ofte medfører langvarige fængselsstraffe, og som følge heraf opstod der et pres på fængslerne. Visse domfældte måtte afvente afsoning i op til flere år. Antallet af personer, der ventede på at komme til at afsone hæftestraf, var således i 1981 oppe på knap 10.000. De domfældte kom ofte på lang afstand af sagen, og afsoningen kunne gribe meget forstyrrende ind i den tilværelse, som de havde opbygget i ventetiden.

Det var selvfølgelig ikke tilfredsstillende med disse lange ventetider og ventekøer. Derfor gennemførte jeg, som det også er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, i foråret 1984 en udvidet benådningsordning for personer, som i særlig lang tid har afventet afsoning af hæfte- eller fængselsstraf. Denne ordning har haft den ønskede virkning, nemlig at afkorte ventetiderne på afsoning. For hæfte er ventetiderne nu på, hvad der må betegnes som et normalt niveau. Det antal domfældte, der endnu ikke er indsat til afsoning af hæfte- og fængselsstraffe, er nedbragt fra knap 10.000 i 1981 til knap 3.500 ved udgangen af 1984. Det samlede antal ventende er altså reduceret betydeligt.

For fængselsdømte vil der endnu gå nogen tid, før de lange ventetider er helt ude af verden. Jeg har derfor også taget initiativ til flere andre foranstaltninger med henblik på at nedbringe ventetiderne for afsoning af fængselsstraf. Der er tidligere, inden benådningsordninger blev gennemført, taget et initiativ til at overtage den tidligere militærnægterlejr i Gribskov. Den er blevet omdannet til anstalt under kriminalforsorgen og er taget i brug med 65 nye afsoningspladser for dem, der er idømt hæfte. På denne baggrund vil det blive muligt at indkalde fængselsdømte til afsoning hurtigere, end det har været muligt i de senere år.

Som udviklingen har vist, kan der jo være store svingninger i kriminalitetens art og grovhed, og derfor er det ikke altid muligt præcist at forudse udviklingen i behovet for fængselspladser. Lovforslaget fra det radikale venstre vil indebære, at der gennemføres et stift system, som kun vanskeligt vil kunne

tilpasses en ændring af kriminalitetsudviklingen.

Som det fremgår af mit indlæg, lægger jeg megen vægt på hurtige og effektive straffe. Jeg finder derfor nok, at der på længere sigt også kan være grund til at overveje, om et maksimum for, hvor længe personer, der ved domstolene er idømt en straf, skal vente på at komme til afsoning, kan medvirke til at sikre noget sådant.

Torben Lund (S):

Vi synes også, det er en god hensigt, der ligger i lovforslaget, en hensigt om at begrænse anvendelsen af frihedsstraf for specielt at nedbringe ventetiderne for afsoningen. Det er jo noget, vi har haft en del initiativer omkring i folketinget i de seneste år, og jeg opfatter det sådan, at de radikales forslag er en fortsættelse af denne linje.

Vi er positive over for tankegangen i lovforslaget, og det hænger naturligvis sammen med, at når der går meget lang tid mellem domfældelsen og afsoningen, så vil den dømte meget nemt være kommet i en ny personlig situation. Han kan være kommet i gang med en uddannelse, have fået et arbejde, måske have fået mere styr på sine personlige forhold, og derfor synes jeg, det er godt, at vi er optaget af at få nedbragt den ventetid. Jeg tror også, vi må sige, at jo længere tid der går fra domfældelsen og til afsoningen, jo mindre præventiv virkning vil afsoning have.

Om vi så skal lægge os fast på en grænse på 6 måneder eller i det hele taget på en fast tidsgrænse, er jeg nok mere i tvivl om. Vi vil i hvert fald gerne under udvalgsarbejdet nærmere have vurderet konsekvenserne af at lægge sig fast på f.eks. en 6 måneders grænse, både konsekvenserne i forhold til de nuværende ventelister og konsekvenserne i forhold til de ventelister, vi kan regne med der trods alt også vil være i de kommende år. Jeg er egentlig meget enig med justitsministeren i, at det vel umiddelbart vil kunne komme til at virke noget vilkårligt, hvem der bliver begunstiget af den her foreslåede ordning, og hvem der ikke bliver begunstiget af ordningen, når man laver en fast 6 måneders regel.

I øvrigt vil jeg gerne stille forslagsstillerne et spørgsmål. Jeg synes, der er en lille uklarhed i lovtæksten i forhold til bemærkninger-